

Bruksela, 21 czerwca 2022 r.
(OR. en)

10355/22

FISC 137
ECOFIN 632

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada Europejska
Nr poprz. dok.:	9873/1/22 REV 1 FISC 126 ECOFIN 576 CO EUR-PREP 19
Dotyczy:	Sprawozdanie dla Rady Europejskiej dotyczące kwestii podatkowych, przygotowane przez Radę Ecofin

1. Rada Ecofin została poproszona o złożenie Radzie Europejskiej sprawozdania na temat różnych kwestii podatkowych, o których Rada Europejska wspomniała w szczególności w swoich konkluzjach z marca i czerwca 2012 r., z maja 2013 r., z grudnia 2014 r. i z października 2017 r.
2. 2 czerwca 2022 r. Grupa Robocza do Spraw Podatkowych (wysoki szczebel) przygotowała i zatwierdziła projekt sprawozdania Rady Ecofin dla Rady Europejskiej dotyczącego kwestii podatkowych, z myślą o przedłożeniu go 17 czerwca 2022 r. Radzie za pośrednictwem Coreperu. Uzgodniono również, że po tym posiedzeniu Rady, przed udostępnieniem ostatecznej wersji sprawozdania, zostaną przez SGR dokonane zwyczajowe aktualizacje pewnych elementów w oparciu o stan faktyczny (części ujęte w nawiasach kwadratowych).
3. 17 czerwca 2021 r. Rada (Ecofin) zatwierdziła to sprawozdanie jako punkt A. Sprawozdanie przedstawione w załączniku do niniejszej noty, w którym SGR dokonał – tak, jak uzgodniono – aktualizacji pewnych elementów w oparciu o stan faktyczny, zostaje udostępnione Radzie Europejskiej.

**SPRAWOZDANIE DLA RADY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE KWESTII
PODATKOWYCH, PRZYGOTOWANE PRZEZ RADĘ ECOFIN**

1. Niniejsze sprawozdanie Rady przedstawia przegląd postępów poczynionych w Radzie w trakcie prezydencji francuskiej; w ogólnych zarysach przedstawia także aktualną sytuację w najważniejszych dossier, które są przedmiotem negocjacji w dziedzinie opodatkowania. Sprawozdanie zostało przygotowane na podstawie dyskusji prowadzonych na forum Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (wysoki szczebel) (HLWP) i poświęconych horyzontalnym kwestiom strategicznym z zakresu polityki podatkowej, zgodnie z mandatem tej grupy.
2. Niniejsze sprawozdanie odzwierciedla aktualny stan odnośnych prac Rady i dotyczy kwestii, o których wspomniano w różnych konkluzjach Rady Europejskiej od 2012 r.¹, w oświadczeniu członków Rady Europejskiej z 25 marca 2021 r.², w konkluzjach Rady w sprawie VAT przyjętych w 2012 r.³ i 2016 r.⁴, w konkluzjach Rady z 2017 r. pt. „Reagowanie na wyzwania związane z opodatkowaniem zysków z gospodarki cyfrowej”⁵, w konkluzjach Rady z 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania w UE⁶ oraz w konkluzjach Rady z 27 listopada 2020 r. w sprawie sprawiedliwego i skutecznego opodatkowania w czasach odbudowy, w sprawie wyzwań podatkowych związanych z cyfryzacją oraz w sprawie dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych w UE i poza jej granicami⁷.

¹ Dok. EUCO 4/3/12 REV 3 (pkt 9 i 21), EUCO 76/12, EUCO 75/1/13 REV 1, EUCO 14/17 (pkt 11), EUCO 10/20 (pkt A29 i 147) oraz EUCO 13/20.

² Dok. 18/21.

³ Dok. 9586/12.

⁴ Dok. 9494/16.

⁵ Dok. 15175/17.

⁶ Dok. 8482/20.

⁷ Dok. 13350/20.

3. W następstwie pandemii COVID-19, wraz z powrotem na fizyczne posiedzenia organów przygotowawczych Rady, prezydencja francuska kontynuowała prace nad kluczowymi dossier, w tym nad transpozycją drugiego filaru oświadczenia w kontekście otwartych ram OECD w sprawie rozwiązania dwufilarowego w celu sprostania wyzwaniom w dziedzinie opodatkowania wynikającym z cyfryzacji gospodarki, nad zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, nad przyszłością VAT i aktualizacjami unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, a także nad nadużywaniem przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych. W związku z agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, przy współdziałaniu Republiki Białorusi, prezydencja francuska przeprowadziła również dyskusje na temat poprawy wdrażania unijnych środków ograniczających poprzez ewentualne zwiększone wykorzystanie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i innych instrumentów egzekwowania prawa podatkowego.

4. Konkretniej, Rada:
 - a) poczyniła znaczne postępy na drodze do osiągnięcia porozumienia co do wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup międzynarodowych w Unii;
 - b) przyjęła dyrektywę Rady zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek podatku od wartości dodanej;
 - c) zatwierdziła konkluzje Rady w sprawie wdrażania pakietu dotyczącego VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego;
 - d) zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac w zakresie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona); oraz
 - e) rozpoczęła analizę wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych.

5. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) kontynuowała też prace nad różnymi kwestiami wchodzącymi w zakres jej obecnego mandatu, w tym nad unijnym wykazem jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, jak określono w jej półrocznym sprawozdaniu⁸. Wspomniany unijny wykaz ostatnio został uaktualniony przez Radę 24 lutego 2022 r.⁹ Bardziej szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych dossier znajdują się poniżej.

A. INICJATYWY W OBSZARZE UNIJNEGO PRAWA PODATKOWEGO

a) Opodatkowanie przedsiębiorstw

(i) Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji gospodarki

– Globalny minimalny poziom opodatkowania unijnych grup międzynarodowych (filar 2)

6. 8 października 2021 r. na szczeblu otwartych ram OECD/G-20 w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków („otwarte ramy”) wypracowano porozumienie w sprawie reformy międzynarodowych zasad opodatkowania zysków przedsiębiorstw międzynarodowych. Wszystkie państwa członkowskie UE poparły oświadczenie w sprawie dwufilarowego rozwiązania w celu sprostania wyzwaniom w dziedzinie opodatkowania wynikającym z cyfryzacji gospodarki. W swoich konkluzjach z 27 listopada 2020 r. Rada wyraziła już swoje stałe poparcie dla prac prowadzonych na szczeblu otwartych ram.
7. Minimalne skuteczne opodatkowanie, które stanowi drugi filar tej reformy, opiera się na dwóch głównych zasadach („zasady GloBE”): zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania (IIR) i zasadzie niedostatecznie opodatkowanych zysków (UTPR); zasady te mają zapewnić, by zyski osiągnane przez grupy międzynarodowe (MNE) o przychodach równych co najmniej 750 mln EUR podlegały opodatkowaniu według efektywnej stawki podatkowej w wysokości co najmniej 15 %. Zgodnie z październikowym oświadczeniem przyjętym na szczeblu otwartych ram drugi filar powinien wejść w życie w 2023 r. Zasada UTPR powinna wejść w życie w 2024 r.

⁸ Dok. 9295/22 + COR 1 + ADD 1–9.

⁹ Dz.U. C 413I z 12.10.2021, s. 1.

8. W celu zapewnienia, by zasady GloBE były wdrażane w sposób spójny i zgodny z prawem UE, 22 grudnia 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie globalnego minimalnego poziomu opodatkowania dla MNE w UE, zasadniczo przejmując – z pewnymi dostosowaniami do prawa UE – modelowe zasady przyjęte przez otwarte ramy 14 grudnia 2021 r.
9. Równoległe trwają prace nad terminowym i skutecznym wdrożeniem zasad dotyczących przydziału praw do opodatkowania poszczególnym jurysdykcjom („pierwszy filar”) w celu opracowania konwencji wielostronnej.
10. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w sprawie wniosku dotyczącego tej dyrektywy 23 marca 2022 r. Parlament Europejski wydał swoją opinię 19 maja 2022 r.
11. 18 stycznia 2022 r. Rada Ecofin przeprowadziła debatę orientacyjną na temat wniosku dotyczącego dyrektywy, aby zapewnić wytyczne polityczne do celów technicznej analizy tekstu. Debata ta pokazała, że wszystkie państwa członkowskie zgadzają się, że to dossier podatkowe ma pierwszorzędne znaczenie i że należy dokonać jak najwierniejszej i jak najszybszej transpozycji zasad uzgodnionych na szczeblu otwartych ram OECD do prawa UE.
12. Od początku stycznia 2022 r. i z uwzględnieniem wytycznych ministrów prezydencja francuska zwołała dziewięć posiedzeń Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (WPTQ) (opodatkowanie bezpośrednio, w tym trzy posiedzenia na wysokim szczeblu) poświęconych technicznej analizie wniosku dotyczącego dyrektywy. Dzięki tym posiedzeniom udało się w szczególności znacząco zbliżyć tekst do modelowych zasad OECD oraz wskazać kluczowe kwestie, które trzeba rozstrzygnąć na szczeblu politycznym w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie całego tekstu.

13. Na posiedzeniu Rady Ecofin 15 marca 2022 r. większość państw członkowskich poparła kompromisowy tekst zaproponowany przez prezydentkę francuską. Dwa państwa członkowskie zaapelowały o dostosowanie parametrów klauzuli przejściowej dotyczącej wyboru przewidzianej w art. 47a dyrektywy. Jedno państwo członkowskie wskazało, że nie jest w stanie wyrazić zgody ze względu na brak powiązania prawnego z wejściem w życie filaru pierwszego, a inne podtrzymało zastrzeżenie parlamentarne.
14. Biorąc pod uwagę te dyskusje, prezydencja dostosowała tekst kompromisowy, określając przejściowe przepisy fakultatywne i doprecyzowując obowiązki sprawozdawcze grup międzynarodowych, których jednostka dominująca najwyższego szczebla ma siedzibę w państwie członkowskim, które postanowiło tymczasowo nie stosować zasad IIR i UTPR (art. 47a). Ponadto prezydencja doprecyzowała obowiązki związane z transpozycją dyrektywy do prawa krajowego poprzez dodanie motywu 14b. Zastrzeżenie parlamentarne jednego państwa członkowskiego zostało wycofane.
15. Co do powiązania między dwoma filarami i z uwzględnieniem stanowisk państw członkowskich, prezydencja zaproponowała, by dyrektywie towarzyszyło oświadczenie Rady potwierdzające udział wszystkich państw członkowskich w toczących się dyskusjach na szczeblu otwartych ram w odniesieniu do filaru pierwszego, zgodnie z harmonogramem wdrażania zatwierdzonym w październiku 2021 r., podkreślające jego znaczenie i wzywające pozostałe strony do przestrzegania tego zobowiązania. Dossier było omawiane w kwietniu i czerwcu na posiedzeniach Rady Ecofin, na których wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem jednego były w stanie poprzeć tekst kompromisowy i projekt oświadczenia Rady¹⁰.

(ii) Nadużywanie przedsiębiorstw fasadowych

16. 22 grudnia 2021 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE (wniosek „Unshell”)¹¹.

¹⁰ Dok. 10497/22.

¹¹ Dok. 15296/21.

17. Celem wniosku jest zapobieganie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania przez przedsiębiorstwa niemające minimalnego substratu majątkowo-osobowego oraz poprawa właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wniosek ma na celu zwalczanie nadużywania przedsiębiorstw fasadowych do niewłaściwych celów podatkowych oraz zapewnienie, by przedsiębiorstwa fasadowe w UE, które nie prowadzą działalności gospodarczej lub prowadzą minimalną działalność gospodarczą, nie mogły odnosić korzyści podatkowych.
18. 6 stycznia 2022 r. na posiedzeniu HLWP wniosek został przedstawiony delegacjom, a prezydencja ogłosiła zamiar rozpoczęcia dyskusji na forum Rady na temat tego dossier. Analizę techniczną wniosku przeprowadzono na forum WPTQ (opodatkowanie bezpośrednie) w dniach 11 marca, 1 kwietnia, 6 i 23 maja oraz 9 czerwca 2022 r. Pierwsza runda analizy poszczególnych artykułów wniosku zakończyła się 23 maja. Zasadniczo większość delegacji poparła cele wniosku, ale zanim możliwe będzie osiągnięcie porozumienia, konieczne będą dalsze istotne prace techniczne.
- (iii) Ulga służąca przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego (DEBRA)
19. 11 maja 2022 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego oraz w sprawie ograniczania możliwości odliczania odsetek do celów związanych z podatkiem dochodowym od osób prawnych. Celem wniosku jest przeciwdziałanie zachętom podatkowym dla przedsiębiorstw do finansowania inwestycji za pomocą długu zamiast kapitału, ze względu na możliwość odliczania przez przedsiębiorstwa odsetek związanych z finansowaniem dłużnym, ale nie kosztów związanych z finansowaniem kapitałowym.
20. Wniosek został przedstawiony Grupie Roboczej do Spraw Podatkowych 10 czerwca 2022 r.

b) Podatek od wartości dodanej (VAT)

21. Opierając się na postępach poczynionych podczas poprzednich prezydencji¹², prezydencja francuska kontynuowała prace w dziedzinie VAT, a jednocześnie podsumowała wyniki, w szczególności, wejścia w życie pakietu dotyczącego VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego. Bardziej szczegółowe informacje znajdują się poniżej.
- (i) Konkluzje Rady w sprawie wdrażania pakietu dotyczącego VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego
22. W grudniu 2017 r. Rada przyjęła pakiet dotyczący VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego, składający się z dyrektywy i dwóch rozporządzeń, zawierających nowe przepisy mające na celu pokonanie barier w transgranicznej sprzedaży przez internet oraz sprostanie wyzwaniom wynikającym z systemów VAT mających zastosowanie do sprzedaży towarów na odległość i importu przesyłek o niskiej wartości. Przepisy te uzupełniono pod koniec 2019 r. poprzez zmianę dyrektywy VAT i rozporządzenia wykonawczego Rady, aby umożliwić wejście w życie nowych przepisów z dniem 1 stycznia 2021 r. Ze względu na trudne okoliczności związane z pandemią COVID-19 datę rozpoczęcia stosowania nowych środków przesunięto na dzień 1 lipca 2021 r.
23. Jednocześnie w komunikacie z 2020 r. dotyczącym planu działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą¹³ Komisja ogłosiła inicjatywę zatytułowaną „VAT w epoce cyfrowej” mającą na celu aktualizację przepisów dotyczących gospodarki dzielenia się, przejście do jednolitej rejestracji do celów VAT w Unii, modernizację obowiązków sprawozdawczych w zakresie VAT i ułatwienie fakturowania elektronicznego.
24. Aby podsumować sytuację, 31 stycznia 2022 r. prezydencja zwołała posiedzenie Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (opodatkowanie pośrednie/VAT) w celu omówienia stanu wdrażania pakietu dotyczącego VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego i z myślą o dalszych pracach w tej dziedzinie. Na podstawie tej dyskusji prezydencja przedstawiła delegacjom projekt konkluzji Rady na ten temat.

¹² Zob. np. dok. 15082/18, pkt 30–111; dok. 10322/18, pkt 56–100.

¹³ Dok. 9844/20.

25. Grupa Robocza do Spraw Podatkowych (opodatkowanie pośrednie/VAT) przeanalizowała ten projekt konkluzji na posiedzeniu 25 lutego 2022 r. i przedłożyła go Grupie Roboczej do Spraw Podatkowych (wysoki szczebel), która na posiedzeniu 28 lutego 2022 r. osiągnęła porozumienie w sprawie tekstu. Konkluzje zostały następnie zatwierdzone przez Radę na jej posiedzeniu 15 marca 2022 r.¹⁴

(ii) Docelowy system VAT

26. W nawiązaniu do swojego planu działania w sprawie VAT pt. „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT” z 7 kwietnia 2016 r. Komisja zdecydowała się na dwuetapowe podejście legislacyjne do docelowego systemu VAT¹⁵. Dossier to było omawiane w Radzie podczas prezydencji rumuńskiej, fińskiej, chorwackiej i niemieckiej.

27. Państwa członkowskie zgadzają się, że to dossier wymaga jeszcze dogłębnej analizy technicznej, zanim wybrane zostaną ostateczne rozwiązania polityczne. Jak już wskazała Rada¹⁶, najlepszym sposobem dalszego działania pozostaje koncentrowanie się na kluczowych elementach wniosku Komisji i analizie opcji środków towarzyszących. Dalsze prace nad docelowym systemem VAT powinny być kontynuowane, ale nie powinny przy tym uniemożliwiać ani spowalniać działań na rzecz usprawnienia obecnego systemu VAT.

(iii) Reforma stawek VAT

28. 18 stycznia 2018 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek podatku od wartości dodanej¹⁷. Celem tego wniosku ustawodawczego było wprowadzenie zasad ustalania stawek VAT w całej UE, ze skutkiem od momentu wejścia w życie docelowych uzgodnień dotyczących opodatkowania handlu między państwami członkowskimi.

¹⁴ Dok. 7104/22.

¹⁵ Podejście to opisano bardziej szczegółowo w poprzednich sprawozdaniach, np. w dok. 9970/21, pkt 25–31.

¹⁶ Dok. 9970/21, pkt 32–39.

¹⁷ Dok. 5335/18.

29. Zasadniczo Komisja zaproponowała, by:
- i) zmienić unijne zasady ustalania stawek obniżonych VAT (np. znieść obecne przepisy przejściowe zezwalające na tymczasowe odstępstwo od zasad ogólnych; zmienić art. 98 dyrektywy VAT);
 - ii) przyznać państwom członkowskim więcej swobody w ustalaniu przez nie stawek (państwa członkowskie musiałyby jednak zapewnić, by ich średnia ważona stawka VAT w każdym momencie przekraczała 12 %);
 - (iii) wprowadzić „wykaz negatywny” towarów i usług, na które nie można nakładać stawek obniżonych (zamiast obecnego wykazu „pozytywnego”).
30. Wniosek Komisji był analizowany podczas prezydencji bułgarskiej, rumuńskiej, fińskiej, chorwackiej, niemieckiej i portugalskiej.
31. 7 grudnia 2021 r. podczas prezydencji słoweńskiej Rada Ecofin przyjęła podejście ogólne w sprawie tego wniosku, wprowadzając istotne zmiany do wniosku Komisji. Uzgodniony tekst obejmował zachowanie pozytywnego wykazu towarów i usług, do których można stosować stawki obniżone – aczkolwiek z szeregiem uzupełnień i modyfikacji mających na celu aktualizację i modernizację wykazu – a także szereg klauzul wygaśnięcia dotyczących towarów szkodliwych dla środowiska. Osiągnięto również ostrożną równowagę między zapewnieniem równego dostępu do istniejących odstępstw a zapobieganiem mnożeniu się stawek obniżonych i zwolnień z prawem do odliczenia naliczonego VAT.
32. Po wypracowaniu porozumienia w sprawie podejścia ogólnego przeprowadzono ponowne konsultacje z Parlamentem Europejskim ze względu na istotne różnice między tekstem uzgodnionym na forum Rady Ecofin a wnioskiem Komisji, w sprawie którego konsultowano się z Parlamentem Europejskim pierwotnie. 9 marca 2022 r. Parlament Europejski przedstawił swoją nową opinię w sprawie tego dossier.
33. Po sfinalizowaniu przez prawników lingwistów tekst został przyjęty na posiedzeniu Rady Ecofin 5 kwietnia 2022 r. Dyrektywa została następnie opublikowana w Dzienniku Urzędowym 6 kwietnia 2022 r.¹⁸

¹⁸ Dz.U. L 107 z 6.4.2022, s. 1.

(iv) Komitet ds. VAT

34. 18 grudnia 2020 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przyznania Komisji uprawnień wykonawczych w celu określenia znaczenia terminów stosowanych w niektórych przepisach tej dyrektywy¹⁹ („dyrektywa o Komitecie ds. VAT”). Zdaniem Komisji celem wniosku jest zapewnienie bardziej jednolitego stosowania unijnych przepisów dotyczących VAT. Aby zrealizować ten cel, Komisja zaproponowała ustanowienie komitetu procedury komitetowej, który wspierałby Komisję w przyjmowaniu wiążących środków wykonawczych w drodze głosowania większością kwalifikowaną. Zdaniem Komisji poprawiłoby to wydajność procesu decyzyjnego, a Trybunał Sprawiedliwości UE nie musiałby tak często rozstrzygać o wykładni przepisów.
35. Podczas dyskusji prowadzonych w pierwszym półroczu 2021 r. na forum WPTQ (opodatkowanie pośrednie) państwa członkowskie zasadniczo zgodziły się z ogólnym celem wniosku, jednak wiele delegacji wyraziło zastrzeżenia, zwłaszcza co się tyczy przeniesienia uprawnień Rady na Komisję i przejścia na głosowanie większością kwalifikowaną. Niektóre delegacje były zdania, że obecny system można udoskonalić, mianowicie poprzez przedstawianie większej liczby wniosków dotyczących aktów wykonawczych Rady opartych na art. 397 dyrektywy VAT.

(v) Przedłużenie okresu stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia VAT

36. 10 lutego 2022 r. Komisja opublikowała wniosek dotyczący przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT.
37. Celem wniosku jest przedłużenie przewidzianej w art. 199a dyrektywy VAT możliwości stosowania przez państwa członkowskie mechanizmu odwrotnego obciążenia – który umożliwia państwom członkowskim wyznaczenie odbiorcy dostawy jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT – w celu zwalczania oszustw, a także możliwości wykorzystania mechanizmu szybkiego reagowania określonego w art. 199b tej samej dyrektywy do zwalczania oszustw w bardzo szczególnych przypadkach.

¹⁹ Dok. 14293/20.

38. Wniosek został przeanalizowany na forum Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych, gdzie spotkał się ogólnie z dobrym przyjęciem. Delegacje zgodziły się wydłużyć proponowany okres przedłużenia stosowania o jeden rok, tj. do 31 grudnia 2026 r.
39. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Parlament Europejski przedstawiły swoje opinie na temat wniosku, odpowiednio, 23 marca i 3 maja 2022 r.
40. Tekst ustawodawczy, sfinalizowany przez prawników lingwistów, został następnie przyjęty przez Radę na posiedzeniu 3 czerwca 2022 r.

(vi) Dziewiąte sprawozdanie Komisji w sprawie rejestracji do celów VAT, poboru podatku od wartości dodanej i procedur kontrolnych

41. Co trzy lata Komisja przedstawia sprawozdanie w sprawie rejestracji do celów VAT, poboru podatku od wartości dodanej i procedur kontrolnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 w celu wspierania wydajnych i skutecznych procedur administracji VAT, aby ograniczyć straty dochodów.
42. 7 kwietnia 2022 r. Komisja opublikowała swoje dziewiąte sprawozdanie obejmujące lata 2016–2019, a następnie przedstawiła je na posiedzeniu HLWP 12 maja 2022 r., na którym delegacje się z tym sprawozdaniem zapoznały.

c) Podatki akcyzowe

(i) Zmiana dyrektywy w sprawie opodatkowania energii

43. 14 lipca 2021 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona)²⁰ („wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii”).

²⁰ Dok. 10872/21.

44. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii jest częścią pakietu „Gotowi na 55”²¹, który ma służyć realizacji ambitnych unijnych celów polegających na ograniczeniu do 2030 r. emisji o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. oraz osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. Pakiet ten jest zestawem wzajemnie powiązanych wniosków, z których wszystkie służą temu samemu celowi, jakim jest zapewnienie sprawiedliwej i konkurencyjnej zielonej transformacji do 2030 r. i w latach kolejnych. Pakiet obejmuje szereg obszarów polityki i sektorów gospodarki: klimat, energię i paliwa, transport, budynki, użytkowanie gruntów i leśnictwo²².
45. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii ma następujące cele:
- stworzenie dostosowanych ram, które przyczynią się do osiągnięcia celów UE na 2030 r. i neutralności klimatycznej do 2050 r. w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu. Obejmowałyby to dostosowanie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej do polityki energetycznej, środowiskowej i klimatycznej UE, wnosząc tym samym wkład w wysiłki UE na rzecz ograniczenia emisji;
 - stworzenie ram, które chronią i ulepszają rynek wewnętrzny UE, poprzez aktualizację zakresu produktów energetycznych i struktury stawek, a także racjonalizację stosowania przez państwa członkowskie zwolnień podatkowych i obniżek podatku; oraz
 - utrzymanie zdolności do generowania dochodów budżetowych państw członkowskich.
46. Zdaniem Komisji cele te zostałyby osiągnięte poprzez przejście z opodatkowania opartego na ilości na opodatkowanie oparte na wartości energetycznej, wprowadzenie rankingu stawek zgodnie z ich odnośną efektywnością środowiskową oraz ograniczenie zachęt do korzystania z paliw kopalnych. Zgodnie z tym rankingiem konwencjonalne paliwa kopalne, takie jak olej napędowy i benzyna, będą opodatkowane najwyższą stawką, a energia elektryczna – najniższą.

²¹ Dok. 10849/21.

47. 11 września 2019 r. Komisja opublikowała sprawozdanie²³ z oceny dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, w którym stwierdziła, że obecne przepisy nie przyczyniają się do realizacji celów nowych unijnych ram regulacyjnych i celów polityki w dziedzinie klimatu i energii. 5 grudnia 2019 r. Rada (Ecofin) zatwierdziła konkluzje w sprawie unijnych ram opodatkowania energii²⁴, podkreślając ważną rolę, jaką w zapewnianiu właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego odgrywa harmonizacja opodatkowania energii za pomocą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii. Rada poparła również aktualizację ram prawnych dotyczących opodatkowania energii, przyczyniających się do realizacji szerszych celów polityki gospodarczej i środowiskowej UE. W konkluzjach tych wezwano Komisję do zapewnienia, by przedstawiane przez nią wnioski były dokładnie oceniane pod kątem ich kosztów i korzyści gospodarczych, społecznych i środowiskowych. Przygotowując wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne²⁵.
48. Na nieformalnym posiedzeniu HLWP 20–21 lipca 2021 r., które było poświęcone przyszłym wyzwaniom w dziedzinie opodatkowania, delegacje mogły już wyrazić swoje wstępne poglądy na temat roli opodatkowania w zielonej transformacji podczas sesji roboczej zatytułowanej „Aspekty Zielonego Ładu związane z opodatkowaniem”. 22 lipca 2021 r. Komisja zaprezentowała Komitetowi Stałych Przedstawicieli (część II) wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii.
49. Dyskusje techniczne na forum WPTQ (opodatkowanie pośrednie – podatki akcyzowe / opodatkowanie energii) zainicjowano 9 września 2021 r., kiedy to Komisja przedstawiła zarówno wniosek, jak i ocenę skutków.
50. Na posiedzeniu HLWP 23 września 2021 r. prezydencja słoweńska poinformowała delegacje o aktualnej sytuacji, planowanych pracach i zamiarze poczynienia jak największych postępów w pracach nad tym dossier w trakcie sprawowania swojej funkcji.
51. Analizę techniczną wniosku na forum Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (opodatkowanie pośrednie – podatki akcyzowe / opodatkowanie energii) kontynuowano 6 i 20 października oraz 15 i 24 listopada 2021 r., omawiając po kolei poszczególne artykuły. Pierwsza runda analizy wszystkich artykułów została zakończona 24 listopada 2021 r.

²³ Dok. 12153/19.

²⁴ Dok. 14608/19.

²⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12227-Revision-of-the-Energy-Tax-Directive-/public-consultation_pl

52. W toku analizowania wniosku zadano dość liczne pytania dotyczące różnych aspektów wniosku, takich jak przejście z opodatkowania opartego na ilości na opodatkowanie oparte na wartości energetycznej, wprowadzenie rankingu stawek zgodnie z odnośną efektywnością środowiskową, opodatkowanie nowych produktów, indeksacja, sektory żeglugi powietrznej i morskiej, jak również powiązania z innymi dossier z pakietu „Gotowi na 55”.
53. Na posiedzeniu HLWP 25 listopada 2021 r. prezydencja słoweńska poinformowała delegację o wynikach prac i postępach w zakresie tego dossier, także w kontekście pakietu „Gotowi na 55”. 7 grudnia 2021 r., jako punkt A, Rada (Ecofin) zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac nad wnioskami pakietu „Gotowi na 55” rozpatrywanymi przez Radę Ecofin, w tym nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie opodatkowania energii²⁶.
54. Na posiedzeniu HLWP 6 stycznia 2022 r. prezydencja francuska kontynuowała dyskusje na temat zmiany wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, proponując dalsze działania i potwierdzając swoje zobowiązanie do poczynienia postępów w pracach nad tym dossier. Analizę techniczną wniosku przeprowadzono na forum WPTQ (opodatkowanie bezpośrednio – podatki akcyzowe / opodatkowanie energii) w dniach 10 stycznia, 11 lutego, 10 marca, 8 kwietnia, 2 maja i 1 czerwca 2022 r.
55. Analiza objęła cały wniosek po tym, jak prace podzielono na cztery bloki tematyczne: 1) zakres produktów podlegających opodatkowaniu i podejście oparte na wartości energetycznej, struktura stawek na koniec okresu przejściowego, energia ze źródeł odnawialnych; 2) minimalne poziomy opodatkowania i zakres kategorii podatkowych, struktura stawek w 2023 r., okresy przejściowe i indeksacja; 3) pomoc państwa i transport; 4) przemysł, rolnictwo, rybołówstwo i gospodarstwa domowe. Na podstawie dyskusji na forum WPTQ prezydencja przedłożyła częściowe teksty kompromisowe dotyczące bloków 1 i 2.
56. 17 czerwca 2022 r. Rada (Ecofin) zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac nad wnioskiem w sprawie opodatkowania energii²⁷.

²⁶ Dok. 14574/21.

²⁷ Dok. 9874/22.

(ii) Sklepy wolnocłowe we francuskim terminalu Eurotunelu

57. 16 grudnia 2021 r. Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2008/118/WE i dyrektywę (UE) 2020/262 w odniesieniu do sklepów wolnocłowych znajdujących się we francuskim terminalu Eurotunelu.
58. Celem tego wniosku było zezwolenie na ponowne otwarcie sklepów wolnocłowych we francuskim terminalu stałego połączenia przez kanał La Manche w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.
59. Wniosek został przeanalizowany przez Grupę Roboczą ds. Zjednoczonego Królestwa i Grupę Roboczą do Spraw Podatkowych.
60. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Parlament Europejski przedstawiły swoje opinie, odpowiednio, 23 lutego i 9 marca 2022 r.
61. Rada Ecofin przyjęła następnie dyrektywę na posiedzeniu 5 kwietnia 2022 r. Dyrektywa została opublikowana w Dzienniku Urzędowym 6 kwietnia 2022 r.

e) Podatek od transakcji finansowych (PTF)

62. 14 lutego 2013 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wdrożenia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych.
63. Na obecnym etapie 10 państw członkowskich nadal uczestniczy we wzmocnionej współpracy w dziedzinie PTF: Austria, Belgia, Francja, Grecja, Hiszpania, Niemcy, Portugalia, Słowacja, Słowenia i Włochy (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”).
64. Główne aspekty trwających negocjacji w sprawie tego dossier podsumowano w poprzednim sprawozdaniu Rady Ecofin dla Rady Europejskiej dotyczącym kwestii podatkowych²⁸.

²⁸ Dok. 8891/20, pkt 67–70, dok. 14863/19, pkt 104–110.

65. W swoich konkluzjach z 17–21 lipca 2020 r.²⁹ Rada Europejska stwierdziła (w pkt A29), że „[w] nadchodzących latach Unia będzie dążyć do zreformowania systemu zasobów własnych i wprowadzenia nowych zasobów własnych. (...), w okresie trwania kolejnych WRF, Unia będzie pracować nad wprowadzeniem innych zasobów własnych, które mogą obejmować podatek od transakcji finansowych”. W tym względzie Komisja niedawno wyjaśniła, że³⁰ „w przypadku osiągnięcia porozumienia w sprawie podatku od transakcji finansowych Komisja przedstawi wniosek w sprawie przesunięcia dochodów z tego podatku do budżetu UE jako zasobów własnych. Jeżeli porozumienie nie zostanie osiągnięte przed końcem 2022 r., Komisja, na podstawie ocen skutków, zaproponuje nowy rodzaj zasobów własnych oparty na nowym podatku od transakcji finansowych. Komisja postara się przedstawić te wnioski do czerwca 2024 r. z myślą o wprowadzeniu stosownych przepisów do dnia 1 stycznia 2026 r.”.

B. WSPÓLPRACA ADMINISTRACYJNA

a) Współpraca administracyjna z Norwegią w dziedzinie VAT

66. 26 kwietnia 2022 r. Komisja przedłożyła Radzie zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Umowy pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej³¹.

²⁹ Dok. EUCO 10/20.

³⁰ Zob. rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (09970/2020 – C9-0409/2020 – 2018/0166(APP)), oświadczenie Komisji w sprawie ustanowienia zasobów własnych opartych na podatku od transakcji finansowych.

³¹ Dok. 8461/22 + ADD 1.

67. Planowane negocjacje w sprawie zmiany umowy UE–Norwegia o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej³² miałyby dwojaki cel:
- a) zapewnienie państwom członkowskim, w możliwym i niezbędnym zakresie, nowych narzędzi współpracy z Norwegią, podobnych do tych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2018/1541 w rozporządzeniu 904/2010, oraz
 - b) aktualizację odniesień prawnych do dyrektywy 95/46/WE poprzez odniesienia do rozporządzenia (UE) 2016/679.
68. Dalsze szczegóły przedstawiono w projekcie wytycznych negocjacyjnych, który zostanie załączony do decyzji Rady.
69. Po posiedzeniu Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (opodatkowanie pośrednie) 2 maja 2022 r. wszystkie delegacje były w stanie poprzeć treść projektu decyzji Rady i wytycznych negocjacyjnych w wersji zaproponowanej przez Komisję.
70. 17 czerwca 2022 r. Rada przyjęła decyzję Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Królestwem Norwegii w celu zmiany Umowy pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej, a także wytyczne negocjacyjne³³.

³² Dz.U. L 195 z 1.8.2018, s. 3.

³³ Dok. 8901/22 oraz dok. 9643/22.

b) Współpraca administracyjna z innymi państwami spoza UE w dziedzinie VAT

71. Na posiedzeniu HLWP 12 maja 2022 r. Komisja poinformowała delegacje o następujących kwestiach:

- a) dotyczących VAT aspektach dyskusji prowadzonych ze Zjednoczonym Królestwem w kontekście Protokołu w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej oraz w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i ceł³⁴;
- b) wczesnym etapie wstępnych kontaktów z władzami Australii, Kanady, Nowej Zelandii i Japonii w odniesieniu do możliwości dalszych prac na rzecz współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT. Komisja wskazała, że te wstępne rozmowy są kontynuowane z Japonią, ponieważ na tym etapie kontakty z Australią, Kanadą i Nową Zelandią nie przyniosły zadowalających rezultatów;
- c) negocjacjach z władzami Chińskiej Republiki Ludowej z myślą o zawarciu niewiążącego protokołu ustaleń (ramy ewentualnej przyszłej współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT między UE a Chińską Republiką Ludową)³⁵. Komisja wskazała, że negocjacje te są obecnie wstrzymane.

³⁴ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

³⁵ 10 marca 2021 r. Rada zatwierdziła, z kilkoma zastrzeżeniami (dok. CM 1978/21 LIMITE oraz zawierający dalsze szczegóły dok. ST 6351/21 LIMITE), rozpoczęcie przez Komisję negocjacji z władzami Chińskiej Republiki Ludowej z myślą o zawarciu niewiążącego protokołu ustaleń.

72. Należy przypomnieć, że w odniesieniu do negocjowania i zawierania niewiążących instrumentów na mocy prawa UE (takich jak wyżej wymieniony protokół ustaleń) oraz zgodnie z wymogami Traktatu o UE (w szczególności art. 16 ust. 1 TUE), kształtowanie polityki pozostaje prerogatywą Rady. A zatem to Rada powinna ocenić, czy w interesie Unii leży rozpoczęcie takich dyskusji (negocjacji) na temat ewentualnego niewiążącego instrumentu. Ponadto, w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-660/13 (protokół ustaleń dotyczący Szwajcarii) sekretarze generalni Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych uzgodnili w 2017 r. ustalenia dotyczące instrumentów niewiążących³⁶. Ustalenia te mają zastosowanie do wszystkich niewiążących instrumentów, niezależnie od dziedziny polityki i od tego, kto reprezentuje Unię w negocjacjach ze stroną trzecią lub stronami trzecimi, oraz niezależnie od nazwy czy formy tych instrumentów. Zakłada się, że Komisja w dalszym ciągu będzie regularnie przedstawiać państwom członkowskim aktualne informacje o postępach w tych negocjacjach (w tym o wszelkich dalszych kontaktach w tym obszarze z państwami spoza UE) oraz że zgodnie z prawem unijnym pod koniec negocjacji Komisja zwróci się do Rady o upoważnienie do podpisania niewiążącego instrumentu w imieniu Unii.

c) Poprawa wdrażania unijnych środków ograniczających za pomocą instrumentów polityki podatkowej

73. W związku z agresją Rosji na Ukrainę, przy współudziale Białorusi, 27 kwietnia i 25 maja 2022 r. prezydencja francuska zorganizowała posiedzenia Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych, aby przeanalizować szereg środków, które państwa członkowskie mogłyby – za pomocą instrumentów współpracy podatkowej – stosować w celu wsparcia wdrażania unijnych środków ograniczających i zapobiegania ich obchodzeniu.
74. Po pierwsze, państwa członkowskie zauważyły, że działania Rosji i Białorusi poważnie naruszyły warunki współpracy z Federacją Rosyjską i Republiką Białorusi w dziedzinie opodatkowania obowiązujące na mocy wielostronnych i dwustronnych instrumentów prawa międzynarodowego.
75. W związku z zasadniczą zmianą okoliczności spowodowaną tymi działaniami państwa członkowskie UE postanowiły zaprzestać wszelkiej wymiany informacji do celów podatkowych z tymi dwoma państwami.

³⁶ Dok. ST 15367/17.

76. Po drugie, państwa członkowskie UE przeanalizowały szereg środków służących lepszemu wykorzystaniu współpracy administracyjnej i innych instrumentów w dziedzinie opodatkowania w kontekście egzekwowania środków ograniczających.
77. Państwa członkowskie UE uzgodniły, że będą dalej analizować wykorzystanie spontanicznej wymiany informacji na temat wskazanych osób i podmiotów umieszczonych w wykazie w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 oraz nieformalne utworzenie tymczasowej platformy współpracy *ad hoc* w celu ułatwienia dyskusji na temat wdrażania środków ograniczających w dziedzinie podatków.
78. Państwa członkowskie UE omówiły również inne możliwe środki służące wsparciu skuteczności unijnych środków ograniczających, takie jak propozycja częstszego stosowania kontroli podatkowych w odniesieniu do osób i podmiotów umieszczonych w wykazie, stosownie do sytuacji, a także koordynacja wniosków o udzielenie informacji podatkowych i jednoczesne kontrole podatkowe kierowanych przez państwa członkowskie UE do państw trzecich w ramach Konwencji OECD o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych (MAC), jak również podsumowanie informacji finansowych wymienianych z europejskimi państwami spoza UE w sposób skoordynowany.
79. I wreszcie, państwa członkowskie UE z zadowoleniem przyjęły apel o zwrócenie większej uwagi na możliwość zwrotu podatku, z której korzystają osoby lub podmioty figurujące w wykazie osób objętych sankcjami, w miarę możliwości.
80. Grupa Robocza do Spraw Podatkowych będzie monitorować dalszy rozwój sytuacji w odniesieniu do powyższych środków, w tym prace prowadzone w ramach tymczasowej platformy utworzonej przez Komisję 3 czerwca 2022 r. w formie podgrupy ds. egzekwowania przepisów podatkowych w ramach grupy zadaniowej „Freeze and Seize”.
81. Na posiedzeniu 18 maja 2022 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zapoznał się z tymi pracami.

d) Program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

82. Program Fiscalis ma na celu wspieranie organów podatkowych z myślą o poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego, wspieraniu konkurencyjności, zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, a także o poprawie poboru podatków. 28 lutego 2022 r. Komisja przedstawiła HLWP sprawozdanie z postępów w realizacji programu Fiscalis za 2020 r.³⁷, a 12 maja 2022 r. – roczne sprawozdanie z postępów w realizacji programu Fiscalis za 2021 r.³⁸ Sprawozdania zawierają przegląd postępów poczynionych w odnośnych latach w ramach programu Fiscalis, główne wyniki, pojawiające się problemy oraz wyciągnięte wnioski. Rok 2021 był pierwszym rokiem realizacji nowego programu Fiscalis w kontekście wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.
83. 12 maja Komisja poinformowała HLWP również o udziale państw trzecich w programie Fiscalis.

C. KOORDYNACJA POLITYKI PODATKOWEJ

Istotne prace w dziedzinie koordynacji polityki podatkowej (poza ramami unijnego prawodawstwa dotyczącego podatków) kontynuowano zgodnie z poniższymi informacjami.

a) Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)

84. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (COCG) zebrała się 24 stycznia, 27 kwietnia i 2 czerwca 2022 r.; podgrupa ds. kwestii wewnętrznych/zewnętrznych została zwołana 14 stycznia, 2 i 7 lutego, 16 i 31 marca oraz 5 i 18 maja 2022 r.
85. Dokonywany dwa razy do roku przegląd unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych został zatwierdzony przez Radę 24 lutego 2022 r. i opublikowany w Dzienniku Urzędowym 3 marca 2022 r.³⁹

³⁷ Dok. 6009/22.

³⁸ Dok. 8383/22.

³⁹ Dz.U. C 413I z 12.10.2021, s. 1–4.

86. Oprócz zwykłych prac, które są szerzej omówione w specjalnym sporządzanym dwa razy w roku sprawozdaniu Grupy ds. Kodeksu Postępowania, prezydencja francuska, we współpracy z przewodniczącym COCG, przeprowadziła horyzontalne dyskusje na temat szeregu aspektów procesu sporządzania unijnego wykazu, w tym na temat wpływu doniesień medialnych na proces sporządzania wykazu oraz na temat porozumienia w sprawie filaru drugiego, wypracowanego w kontekście otwartych ram OECD w zakresie BEPS.

b) Rozwój sytuacji międzynarodowej

87. HLWP była regularnie informowana o istotnych wydarzeniach na arenie międzynarodowej w obszarze polityki podatkowej, zwłaszcza w odniesieniu do posiedzeń ministrów finansów grupy G-20 oraz w kontekście otwartych ram OECD/G-20 w zakresie BEPS. Regularne dyskusje na forum HLWP oraz zorganizowana we wrześniu 2021 r. nieformalna debata na szczycie ministrów istotnie przyczyniły się do wypracowania ostatecznego porozumienia w kontekście otwartych ram OECD/G20 w zakresie BEPS.

88. Kwestie dotyczące amerykańskiej ustawy o wypełnianiu obowiązków podatkowych w stosunku do rachunków posiadanych za granicą (FATCA) zostały przedstawione delegacjom w styczniu i marcu 2022 r., kiedy to prezydencja francuska poinformowała HLWP o aktualnej sytuacji w odniesieniu do FATCA i omówiła dalsze działania. W maju, korzystając z postępów poczynionych podczas poprzednich prezydencji, prezydencja francuska zorganizowała nieformalną wideokonferencję z amerykańskim Internal Revenue Service (IRS – amerykański organ podatkowy) na temat FATCA, podczas której skoncentrowano się na kwestii tzw. Amerykanów z przypadku, w tym na problemach z uzyskiwaniem dalszych wskazówek od IRS i Departamentu Skarbu, aby zapobiec zamykaniu prowadzonych w UE rachunków bankowych należących do Amerykanów z przypadku. W czerwcu prezydencja francuska zreferowała HLWP przebieg tego spotkania. Kontakty z władzami USA są utrzymywane na bieżąco, zaplanowane zostaną również kolejne nieformalne spotkania z ich przedstawicielami.

c) Podatki w obszarach pozapodatkowych

89. 19 listopada 2013 r. HLWP uzgodniła, że przepisy podatkowe w dossier niezwiązanych z podatkami prowadzące do jakichkolwiek zmian w prawie podatkowym państw członkowskich lub w ich praktykach administracyjnych lub też mające inne skutki dla opodatkowania powinny być objęte nieformalnym mechanizmem ostrzegania. Systematyczne podejście polegające na zwracaniu uwagi ekspertów podatkowych na takie przypadki, przy wsparciu ze strony Sekretariatu Generalnego, w dalszym ciągu gwarantuje, że państwa członkowskie są ostrzegane w odpowiednim czasie, w tym w zakresie negocjowania umów między UE a państwami trzecimi. Kwestie, które monitorowała HLWP, obejmują: proponowaną dyrektywę w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, proponowaną zmianę rozporządzenia w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz proponowaną zmianę rozporządzenia w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, jak również proponowaną dyrektywę w sprawie poprawy warunków pracy za pośrednictwem platform internetowych, konkluzje Rady w sprawie intensyfikowania w przestrzeni europejskiej wymiany międzykulturowej przez mobilność artystów i osób zawodowo związanych z sektorem kultury oraz różnorodność językową w epoce cyfrowej, oraz komunikat Komisji „REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie”.
-